

Sprawa C-249/04

José Allard

przeciwko

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI)

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau)

Artykuły 48 i 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 39 WE i 43 WE) – Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 – Osoby prowadzące działalność na własny rachunek na terytorium dwóch państw członkowskich i zamieszkujące na terytorium jednego z nich – Obowiązek zapłaty składek ograniczających – Podstawa naliczania

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 26 maja 2005 r. I-0000

Streszczenie wyroku

1. *Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących – Właściwe ustawodawstwo – Osoba wykonująca działalność na własny rachunek na terytorium dwóch państw członkowskich i zamieszkująca w jednym z nich – Ustawodawstwo państwa miejsca zamieszkania – Pobranie przez państwo miejsca zamieszkania specjalnej składowki przy uwzględnieniu dochodów uzyskanych w innym państwie członkowskim – Dopuszczalność*

(rozporządzenie Rady nr 1408/71, art. 13 ust. 1, art. 14a ust. 2, art. 14c i 14d ust. 1)

2. *Swobodny przepływ osób – Pracownicy – Swoboda przedsiębiorczości – Osoba wykonująca działalność na własny rachunek na terytorium dwóch państw członkowskich i zamieszkująca w jednym z nich – Pobranie przez państwo miejsca zamieszkania specjalnej składowki przy uwzględnieniu dochodów uzyskanych w innym państwie członkowskim – Przepis krajowy wykonujący rozporządzenie nr 1408/71 – Przepis niestanowiący ograniczenia swobody przedsiębiorczości*

(traktat WE, art. 52 (obecnie, po zmianie, art. 43 WE); rozporządzenie Rady nr 1408/71, art. 13 i nast.)

1. Z brzmienia art. 13 ust. 1, art. 14a ust. 2, art. 14c i 14d ust. 1 rozporządzenia nr 1408/71 wynika, że osoba prowadząca działalność na własny rachunek, do której stosuje się to rozporządzenie, podlega wyłącznie ustawodawstwu jednego państwa członkowskiego i że jeżeli zwykle prowadzi działalność na własny rachunek na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich, podlega ona ustawodawstwu państwa członkowskiego, na którego terytorium zamieszkuje, jeżeli wykonuje swoją działalność na terytorium tego państwa członkowskiego. W takim przypadku osoba taka traktuje się, jak gdyby prowadziła całą działalność zawodową lub wykonywała wszystkie czynności zawodowe na terytorium państwa członkowskiego miejsca zamieszkania.

Z tego wynika, że wspomniane art. 13 i nast. wymagają, by w przypadku osoby prowadzącej działalność na własny rachunek na terytorium dwóch państw członkowskich i zamieszkującej w jednym z nich, skądka tego rodzaju, jak skądka ograniczająca należna na mocy przepisów prawnych państwa miejsca zamieszkania, była naliczana od przychodów z działalności zawodowej, wliczając w to przychody uzyskane na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, którego socjalne przepisy prawne są właściwe, w sytuacji gdy z tytułu zapłaty skądki osobie prowadzącej działalność na własny rachunek nie przysuguje od tego pierwszego państwa żadne świadczenie o charakterze socjalnym lub innym.

(por. pkt 19, 21, 24 oraz pkt 1 sentencji)

2. Artykuł 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 43 WE) nie sprzeciwia się temu, by obowiązek zapłaty tego rodzaju skądki jak skądka ograniczająca, należącej w państwie członkowskim miejsca zamieszkania i naliczanej przy uwzględnieniu dochodów uzyskanych w innym państwie członkowskim, dotyczy osób prowadzących działalność na własny rachunek w obu państwach członkowskich.

W istocie takiego obliczenia dokonuje się w oparciu o art. 13 i nast. rozporządzenia nr 1408/71. Stosowanie tych postanowień nie może w tym przypadku ograniczyć lub utrudnić korzystania z podstawowych swobód zagwarantowanych w traktacie, lecz przeciwnie, przyczynia się do ułatwienia korzystania z nich. Stąd przepisy krajowe wykonujące te postanowienia, takie jak przepisy dotyczące wspomnianej skądki, nie stanowią ograniczenia swobody przedsiębiorczości.

(por. pkt 32–34 oraz pkt 2 sentencji)

WYROK TRYBUNAŁU (pięta izba)

z dnia 26 maja 2005 r. (*)

Artykuły 48 i 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 39 WE i 43 WE) – Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 – Osoby prowadzące działalność na własny rachunek na terytorium dwóch państw członkowskich i zamieszkujące na terytorium jednego z nich – Obowiązek zapłaty skądki ograniczającej – Podstawa naliczania

W sprawie C-249/04

mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez cour du travail de Liège, section de Neufchâteau (Belgia) postanowieniem z dnia 9 czerwca 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 11 czerwca 2004

r., w postępowaniu:

José Allard

przeciwko

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti),

TRYBUNA (pięta izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, P. Kriš i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: F.G. Jacobs,

sekretarz: R. Grass,

uwzględniając procedurę pisemną,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Institut national d'assurances sociales pour les travailleurs indépendants (Inasti) przez L. Paeme'a, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu belgijskiego przez E. Dominkovits, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu włoskiego przez I.M. Braguglię, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez P. Gentilego, avvocato dello Stato,
- w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez D. Martina, działającego w charakterze pełnomocnika,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 13 i nast. rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2001/83 z dnia 2 czerwca 1983 r. (Dz.U. L 230, str. 6, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1408/71”), jak również art. 48 i 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 39 WE i 43 WE).

2 Wniosek ten został złożony w ramach toczącego się przed cour du travail de Legie, section de Neufchâteau (sędziem pracy w Liège, oddział Neufchâteau) postępowania pomiędzy J. Allardem a Institut national d'assurances pour travailleurs indépendants (krajowym zakładem ubezpieczeń dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, zwanym dalej „Inasti”) w sprawie zapłaty i sposobu naliczania „składki ograniczającej” należącej za rok 1985 na podstawie rozporządzenia królewskiego nr 289 z dnia 31 marca 1984 r. (*Moniteur belge* z dnia 7 kwietnia 1984 r., str. 4370, zwanego dalej „rozporządzeniem królewskim”).

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

3 Artyku? 13 ust. 1 rozporz?dzenia nr 1408/71 stanowi:

„Z zastrze?eniem art. 14c osoby, do których stosuje si? niniejsze rozporz?dzenie, podlegaj? wy?cznie ustawodawstwu jednego pa?stwa cz?onkowskiego. [...]”.

4 Artyku? 14a ust. 2 tego rozporz?dzenia stanowi:

„Osoba zwykle prowadz?ca dzia?alno?? na w?asny rachunek na terytorium dwóch lub wi?cej pa?stw cz?onkowskich podlega ustawodawstwu pa?stwa cz?onkowskiego, na terytorium którego zamieszkuje, je?eli wykonuje jak?kolwiek cz??? swojej dzia?alno?ci na terytorium tego pa?stwa. [...]”.

5 Artyku? 14d ust. 1 tego rozporz?dzenia stanowi:

„Osob? okre?lon? w art. 14a ust. 2, 3 i 4 [...] traktuje si? do celów stosowania ustawodawstwa okre?lonego zgodnie z tymi przepisami jako osob? wykonuj?c? ca?o?? czynno?ci zawodowych lub dzia?alno?ci zawodowej na terytorium danego pa?stwa cz?onkowskiego”.

Uregulowania krajowe

6 Artyku? 1 belgijskiej ustawy z dnia 6 lipca 1983 r. (*Moniteur belge* z dnia 8 lipca 1983 r., str. 8939) przyznaj?cej pewne szczególne uprawnienia królowi upowa?nia go do wydawania wszelkich w?a?ciwych przepisów w celu zapewnienia równowagi finansowej wszystkich systemów zabezpieczenia spo?ecznego pracowników najemnych oraz osób prowadz?cych dzia?alno?? na w?asny rachunek.

7 Na podstawie ww. przepisu rozporz?dzenie królewskie, ustanawiaj?ce przepisy tymczasowe dotycz?ce obni?enia dochodów osób prowadz?cych dzia?alno?? na w?asny rachunek w celu ograniczenia ci??arów publicznych i zapewnienia równowagi finansowej systemu zabezpieczenia spo?ecznego osób prowadz?cych dzia?alno?? na w?asny rachunek, wprowadza „sk?adk? ograniczaj?c?”, która jest dodatkowym obci??eniem z tytu?u dzia?alno?ci zawodowej nak?adanym na te osoby w sytuacji, gdy ich dochody z tej dzia?alno?ci w latach 1984, 1985 i 1986 przewy?szaj? dochody z 1983 r.

8 Na podstawie art. 7 rozporz?dzenia królewskiego Inasti zlecono naliczanie oraz pobieranie tej sk?adki.

9 Ponadto art. 11 prawa naprawczego z dnia 22 stycznia 1985 r. (*Moniteur belge* z dnia 24 stycznia 1985 r., str. 699) zawieraj?cego przepisy dotycz?ce zabezpieczenia spo?ecznego stanowi, ?e wp?ywy ze sk?adek pobranych na podstawie rozporz?dzenia królewskiego s? przeznaczone na rzecz systemu emerytur i rent rodzinnych dla osób prowadz?cych dzia?alno?? na w?asny rachunek.

Post?powanie przed s?dem krajowym i pytania prejudycjalne

10 J. Allard, obywatel Belgii, maj?cy miejsce zamieszkania w Belgii, prowadzi dzia?alno?? na w?asny rachunek jednocze?nie w Belgii oraz we Francji. Inasti wezwa? go do zap?aty sk?adki ograniczaj?cej za lata 1984 i 1985.

11 Wskutek odmowy przez J. Allarda zap?acenia tej sk?adki Inasti wyst?pi? do tribunal du travail d'Arlon (s?du pracy w Arlon), który w dniu 5 grudnia 2000 r. nakaza? J. Allardowi zap?at?

wspomnianej składowki.

12 J. Allard wniosł wi?c apelacj? do s?du krajowego. Zdaniem skar??cego, przy naliczaniu wysoko?ci składowki za rok 1985 Inasti nies?uszenie wzi?? pod uwag? dochody uzyskane przez niego we Francji. J. Allard wyst?pi? wi?c o jej obni?enie.

13 W tych okoliczno?ciach cour du travail de Liège, section de Neufchâteau postanowi? zawiesi? post?powanie i zwróci? si? do Trybuna?u z nast?puj?cymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy art. 13 i nast. rozporz?dzenia Rady (EWG) nr 1408/71 [...] sprzeciwiaj? si? temu, by składowka tego rodzaju jak składowka ograniczaj?ca nale?na na mocy [...] [rozporz?dzenia królewskiego] by?a naliczana od dochodów z dzia?alno?ci zawodowej, wliczaj?c w to dochody uzyskane z dzia?alno?ci zawodowej na terytorium pa?stwa cz?onkowskiego innego ni? pa?stwo opodatkowania, w sytuacji gdy z tytu?u zap?aty składowki osobie prowadz?cej dzia?alno?? na w?asny rachunek nie przys?uguje od tego pierwszego pa?stwa ?adne ?wiadczenie o charakterze socjalnym lub innym?

2) Czy traktat rzymski z dnia 25 marca 1957 r. ustanawiaj?cy Wspólnot? Europejsk?, a w szczególno?ci jego art. 39 i 43 (dawne art. 48 i 52), sprzeciwia si? temu, by obowi?zek zap?aty tak naliczonej składowki dotyczy? osób prowadz?cych dzia?alno?? na w?asny rachunek, korzystaj?cych ze swobody przep?ywu?”.

W przedmiocie pytania pierwszego

14 W pierwszym z postawionych Trybuna?owi pyta? s?d krajowy zmierza w istocie do ustalenia, czy art. 13 i nast. rozporz?dzenia nr 1408/71 sprzeciwiaj? si? pobieraniu w danym pa?stwie cz?onkowskim takiej składowki jak „składowka ograniczaj?ca” od ca?o?ci dochodów osoby prowadz?cej dzia?alno?? na w?asny rachunek, maj?cej miejsce zamieszkania na terytorium tego pa?stwa, ale prowadz?cej dzia?alno?? zawodow? na w?asny rachunek jednocze?nie na terytorium pa?stwa miejsca zamieszkania oraz innego pa?stwa cz?onkowskiego.

15 Zarówno z tre?ci postanowienia odsy?aj?cego, jak i ze sformu?owania pierwszego pytania wynika, ?e s?d krajowy wyra?a w?tpliwo?ci w kwestii stosowania rozporz?dzenia nr 1408/71 w odniesieniu do składowki, której uiszczenie nie uprawnia w zamian do ?adnego ?wiadczenia o charakterze socjalnym lub innym. S?d krajowy uwa?a w istocie, ?e składowka ograniczaj?ca jest zbli?ona raczej do „formy podatku nadzwyczajnego” ni? do składowki na ubezpieczenie spo?eczne wchodz?cej w zakres przedmiotowy stosowania rozporz?dzenia nr 1408/71, okre?lony w jego art. 4.

16 Nale?y najpierw przypomnie?, ?e Trybuna? orzek? ju?, i? do celów stosowania rozporz?dzenia nr 1408/71 kryterium rozstrzygaj?cym jest kryterium szczególnego przeznaczenia na finansowanie systemu zabezpieczenia spo?ecznego danego pa?stwa cz?onkowskiego. Istnienie lub brak ?wiadcze? wzajemnych jest wi?c pod tym wzgl?dem bez znaczenia (wyroki: z dnia 15 lutego 2000 r. w sprawie C?34/98 Komisja przeciwko Francji, Rec. str. I?995, pkt 40 oraz w sprawie C?169/98 Komisja przeciwko Francji, Rec. str. I?1049, pkt 38).

17 W niniejszym przypadku bezsporne jest, ?e wp?ywy ze składowki ograniczaj?cej s? przeznaczone na rzecz systemu emerytur i rent rodzinnych dla osób prowadz?cych dzia?alno?? na w?asny rachunek.

18 Wynika z tego, ?e rozporz?dzenie nr 1408/71 stosuje si? do takiej składowki jak składowka ograniczaj?ca.

19 Jak Trybuna? ju? orzek?, z brzmienia art. 13 ust. 1 rozporz?dzenia nr 1408/71 wynika, ?e z zastrze?eniem jego art. 14c osoba prowadz?ca dzia?alno?? na w?asny rachunek, do której stosuje si? to rozporz?dzenie, podlega wy??cznie ustawodawstwu jednego pa?stwa cz?onkowskiego. Z brzmienia art. 14a ust. 2 wynika równie? wyra?nie, ?e je?eli dana osoba zwykle prowadzi dzia?alno?? na w?asny rachunek na terytorium dwóch lub wi?cej pa?stw cz?onkowskich, podlega ona ustawodawstwu pa?stwa cz?onkowskiego, na terytorium którego zamieszkuje, je?eli wykonuje cz??? swojej dzia?alno?ci na terytorium tego pa?stwa cz?onkowskiego (zob. postanowienie z dnia 20 pa?dziernika 2000 r. w sprawie C?242/99 Vogler, Rec. str. I?9083, pkt 19).

20 Z powy?szego wynika, ?e w niniejszym przypadku J. Allard, zgodnie z rozporz?dzeniem nr 1408/71, podlega wy??cznie systemowi zabezpieczenia spo?ecznego ustanowionemu na mocy przepisów belgijskich (zob. analogicznie ww. postanowienie w sprawie Vogler, pkt 20).

21 Ponadto art. 14d ust. 1 rozporz?dzenia nr 1408/71 u?ci?la, ?e osob? okre?lon? w art. 14a ust. 2 tego rozporz?dzenia traktuje si?, jak gdyby prowadzi?a ca?? dzia?alno?? zawodow? lub wykonywa?a wszystkie czynno?ci zawodowe na terytorium danego pa?stwa cz?onkowskiego (zob. analogicznie wyrok z dnia 24 marca 1994 r. w sprawie C?71/93 Van Poucke, Rec. str. I?1101, pkt 24).

22 W konsekwencji osoba znajduj?ca si? w takiej sytuacji jak ta przedstawiona w postanowieniu odsy?aj?cym, która prowadzi dzia?alno?? na w?asny rachunek jednocze?nie w Belgii i we Francji, z tytu?u tej drugiej dzia?alno?ci podlega obowi?zkowo w?a?ciwym przepisom belgijskim na takich samych zasadach, jak gdyby prowadzi?a t? dzia?alno?? na w?asny rachunek w Belgii (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie Van Poucke, pkt 25).

23 Z powy?szego wynika, ?e sk?adka na ubezpieczenie spo?eczne tego rodzaju jak sk?adka ograniczaj?ca, nale?na od J. Allarda w Belgii, powinna by? naliczana przy uwzgl?dnieniu dochodów uzyskanych we Francji.

24 Na pierwsze pytanie nale?y wi?c udzieli? odpowiedzi, ?e art. 13 i nast. rozporz?dzenia nr 1408/71 wymagaj?, aby sk?adka tego rodzaju jak sk?adka ograniczaj?ca by?a naliczana od dochodów z dzia?alno?ci zawodowej, wliczaj?c w to dochody uzyskane na terytorium pa?stwa cz?onkowskiego innego ni? pa?stwo, którego socjalne przepisy prawne s? w?a?ciwe, w sytuacji gdy z tytu?u zap?aty sk?adki osobie prowadz?cej dzia?alno?? na w?asny rachunek nie przys?uguje od tego pierwszego pa?stwa ?adne ?wiadczenie o charakterze socjalnym lub innym.

W przedmiocie pytania drugiego

25 W drugim z postawionych Trybuna?owi pyta? s?d krajowy zmierza do ustalenia, czy art. 48 i 52 traktatu sprzeciwiaj? si? temu, by obowi?zek zap?aty tego rodzaju sk?adki na ubezpieczenie spo?eczne jak sk?adka ograniczaj?ca dotyczy? osób prowadz?cych dzia?alno?? na w?asny rachunek, korzystaj?cych ze swobody przep?ywu.

26 Na wst?pie nale?y odnotowa?, ?e art. 48 traktatu WE odnosz?cy si? do pracowników najemnych nie znajduje w niniejszym przypadku zastosowania, poniewa? J. Allard prowadzi dzia?alno?? na w?asny rachunek. W konsekwencji Trybuna? rozpatrzy wy??cznie t? cz??? pytania, która dotyczy art. 52 traktatu.

27 Z odpowiedzi udzielonej na pytanie pierwsze wynika, ?e do celów naliczenia sk?adki ograniczaj?cej nale?nej od osób prowadz?cych dzia?alno?? na w?asny rachunek i znajduj?cych si? w sytuacji J. Allarda w?a?ciwe przepisy rozporz?dzenia nr 1408/71 wymagaj? uwzgl?dnienia

dochodów uzyskanych w innym państwie członkowskim.

28 Należy najpierw przypomnieć, że Trybunał orzekł już po pierwsze, że w dziedzinie zabezpieczenia społecznego zasada stosowania tylko jednego ustawodawstwa ma na celu uniknięcie problemów mogących wynikać z jednoczesnego stosowania kilku ustawodawstw krajowych, a po drugie, że podporządkowanie pracownika ustawodawstwu państwa członkowskiego jego miejsca zamieszkania w przypadku prowadzenia jednej lub kilku działalności na własny rachunek na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich nie jest pozbawione sensu (zob. ww. postanowienie w sprawie Vogler, pkt 26 i 27).

29 Następnie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 52 traktatu WE ograniczenia swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego są zakazane, a swoboda przedsiębiorczości obejmuje podejmowanie i wykonywanie działalności prowadzonej na własny rachunek, na warunkach określonych przez ustawodawstwo państwa przyjmującego dla własnych obywateli.

30 Wreszcie zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zakazane przez traktat jako ograniczające swobodę przedsiębiorczości są w zasadzie wyjątkowo takie środki krajowe, które mogą ograniczać lub utrudniać korzystanie z podstawowych swobód zagwarantowanych w traktacie (zob. podobnie wyroki: z dnia 31 marca 1993 r. w sprawie C-19/92 Kraus, Rec. str. I-1663, pkt 32 i z dnia 30 listopada 1995 r. w sprawie C-55/94 Gebhard, Rec. str. I-4165, pkt 37).

31 Tak więc bezsporne jest, że poprzez poddanie całości dochodów osób prowadzących działalność na własny rachunek w kilku państwach członkowskich jednemu ustawodawstwu socjalnemu rozporządzenie nr 1408/71 zmierza do ogólnego celu, którym jest zapewnienie swobodnego przepływu pracowników najemnych oraz osób prowadzących działalność na własny rachunek wewnątrz Wspólnoty, z poszanowaniem rozwiązań wdrażanych poszczególnym ustawodawstwom krajowym, a także ma na celu zapewnienie w możliwie największym stopniu równego traktowania wszystkich osób wykonujących pracę na terytorium danego państwa członkowskiego, jak również unikanie stawiania w niekorzystnej sytuacji pracowników korzystających ze swobody przepływu (zob. podobnie wyrok z dnia 8 marca 2001 r. w sprawie C-68/99 Komisja przeciwko Niemcom, Rec. str. I-1865, pkt 22 i 23).

32 Z powyższego wynika, że stosowanie art. 13 i nast. rozporządzenia nr 1408/71 nie może w tym przypadku ograniczyć lub utrudnić korzystania z podstawowych swobód zagwarantowanych w traktacie, lecz przeciwnie, przyczynia się do ułatwienia korzystania z nich.

33 W konsekwencji przepisy krajowe wykonujące wspomniane postanowienia, uwzględniające w celu naliczenia składowki ograniczającej należnej od osób prowadzących działalność na własny rachunek i znajdujących się w sytuacji J. Allarda dochody uzyskane w innym państwie członkowskim, nie stanowią ograniczenia swobody przedsiębiorczości.

34 Sądowi krajowemu należy więc udzielić odpowiedzi, że art. 52 traktatu WE nie sprzeciwia się temu, by obowiązek zapłaty tego rodzaju składowki jak składowka ograniczająca, należnej w państwie członkowskim miejsca zamieszkania i naliczanej przy uwzględnieniu dochodów uzyskanych w innym państwie członkowskim, dotyczy osób prowadzących działalność na własny rachunek w obu państwach członkowskich.

W przedmiocie kosztów

35 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi,

inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pełna izba) orzeka, co następuje:

1) Artykuły 13 i nast. rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2001/83 z dnia 2 czerwca 1983 r., wymagają, aby skądka tego rodzaju jak skądka ograniczająca należą na mocy rozporządzenia królewskiego nr 289 z dnia 31 marca 1984 r. być naliczana od dochodów z działalności zawodowej, wliczając w to dochody uzyskane na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, którego socjalne przepisy prawne są właściwe, w sytuacji gdy z tytułu zapłaty skądki osobie prowadzącej działalność na własny rachunek nie przysuguje od tego pierwszego państwa żadne świadczenie o charakterze socjalnym lub innym.

2) Artykuł 52 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 43 WE) nie sprzeciwia się temu, by obowiązek zapłaty tego rodzaju skądki jak skądka ograniczająca, należącej w państwie członkowskim miejsca zamieszkania i naliczanej przy uwzględnieniu dochodów uzyskanych w innym państwie członkowskim dotyczy osób prowadzących działalność na własny rachunek w obu państwach członkowskich.

Podpisy

* Język postępowania: francuski.